

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ

Έτος Πρώτον. — Αριθμός Φύλλου 31 — Ιδιοκτήτης — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Σ. ΝΤΑΗΣ — Διευθυντής — Τιμή Φύλλου Δραχμή 1

ΚΥΡΙΑΚΗ	
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1959	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	
Δήμων, Ένδσεων, Τραπεζών 300	
Κοινοτήτων Έπαγ. Όργαν. 200	
Ιδιωτών Έσωτερικ. έτησία 50	
Έξωτερικ. έτησία 30	
Έξωτερικ. έτησία δολάρια 12	

Ο ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ

Αί έκδηλως της λαού της Ηπειρωτικής πρωτεύουσας προς τον άφιχθέντα πρωθυπουργόν, υπήρξαν πηγαία, αυθόρμητοι και άνυπόκριτοι.

Η αγάπη, η εκτίμησις και η αφοσίωσις του ήπειρωτικού λαού προς το πρόσωπον του Βορειοελλαδίτου πρωθυπουργού είναι δικαιοδογημένη και είναι αποτέλεσμα του θερμού ενδιαφέροντος που παντοειρώτως έχει έκδηλωσθαι εις την μέχρι πρότινος εγκαταλειμμένην Ηπειρον.

Σήμερα η σκαπάνη της εργασίας ανηχεί και εις το τελευταίον άκρον της ήπειρωτικής γης και η άνασυγκρότησις της Ηπείρου είναι πλέον πραγματικότητα.

Εις τον τομέα της γεωργίας, οδοποιίας, τουρισμού η Ηπειρος είδε μέχρι σήμερα θερμόν το κρατικών ενδιαφέρον. Δεν άμφισβητούμεν ότι πολλά, πάρα πολλά υπολείπονται να γίνουν πλην όμως τα έπιτελεσθέντα μέχρι σήμερα έργα επί των ήμερών της παρούσης κυβέρνησεως, άποτελούν την μεγαλύτεραν έγγυσιν του μέλλοντος.

Η έπίσκεψις του κ. πρωθυπουργού εις Ιωάννινα — που έδειχεν και ειδικήν άποστολήν —

— τον έφερε πλησίον εις τον ήπειρωτικόν λαόν, από τον όποιον δια ζωής άκουσε τα προβλή

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ματά του. Η έπίσκεψις αυτή του κ. Καραμανλή και η έπαφή του με τον λαόν και το κυβερνητικόν

έργον μεγάλως εύκολύνουν, αλλά και ζητήματα χρονίζοντα εύρον άμέσως την λύσιν των.

Ο λόγος του προς τον ήπειρωτικόν λαόν, πλήρης έμπιστοσύνης δια το μέλλον της Ηπείρου, υπήρξε σύντομος και εκ του αριθμού που παρέθεσε καταφαίνεται ότι αι προς την Ηπειρον πιστώσεις έτετραπλασιάσθησαν και ότι σε άνώτερον άκόμη ποσοστόν θα είναι αι μελλοντικά τοιαύτα.

Έτονίσθη εις τον κ. πρωθυπουργόν, ότι ο ρυθμός της άνασυγκροτήσεως θα ήτο ταχύτερος άν αι μελέται των τεχνικών υπηρεσιών συνετάσσοντο γρηγορώτερον. Τό πράγμα άνεγνωρίσθη υπό το κ. πρωθυπουργού και ύπεσχθη προσωπικήν την επέμβασίν του.

Αι άνάγκαι της Θεσπρωτίας άνεφέρθησαν εις τον κ. πρωθυπουργόν υπό των προς τούτο μεταβάντων άντιπροσώπων τούς όποιους ήκουε μετά ζωηρού ενδιαφέροντος.

Έλπίζομεν ότι η έπίσκεψις του κ. πρωθυπουργού εις την ήπειρωτικήν πρωτεύουσιν και η έπαφή του με τον λαόν της Ηπείρου άνοίγει νέον σταθμόν εις την άνασυγκρότησιν της Ηπείρου.

«Θεσπρωτικός Αγών».

Ο ΠΡΑΜΜΑΤΕΥΤΗΣ

ΣΠΥΡ. ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

— Έγινε γάρ να μολογείται αι αυτό. Άκούει έκεί προαματευτάδες και για τις τσούφρες, ράν να είναι ζώα; Που έχ' άκουσται αυτό; Τό είδα με τα μάτια μου και ήθα από τα σκουτιά μου.

— Τι έγινε μάργμα Νάσιου; Τι είδα με τα μάτια σου; Δέ τό λές και μάς.

— Στις μέρες μου όποιος ήθελε να παντρευτεί ζητάγε την τσούφρα πούηθελε να παντρευτεί ζητάγε την τσούφρα πούηθελε και την είχε στην καρδιά, άφου ρώταγε και μάθαινε πρώτα, άν δεν ήξερε, τούς γονέους της, τούς παππούδες της, από μάνα και πατέρα, κι όλο τό σόι της, μήν ήταν κανένας κουτσός, στραβός, χάχας και ξωπαρμένος, μετεμπάτης, ψεύτης του σιαδιού, παλιάνθρωπος και βγαί από τη νύφη κανένα πλασίδι παρασούσσομο και τώρα άλλομινόμ' μας; Χαλασιά του έκείνου του πατέρα κι άστρα πη πού τον βάρεσε και τον έκαψε, πού έχει τσούφρες.

Πήρε μι άνάσα ο μάργμα Νάσιος και έξακουλόθηκε.

— Έγώ μωρέ παιδιά, έξερете, σε μαγαζί και καφενίδες πού συχνάζουν οι χασιμέρηδες δεν πατάω. Από τα πρόβατα στο χωράφι κι από κεί στο λόγγο και ο' άλλα περέτια. Ο έργατικός έχει πάντοτε δουλειά, δέ θάοικει άνάκρα ούτε να χέσει πού λείει ο λόγος. Άλλά πού είχαν έσυλωθεί τα παλιοτάραχα. Είναι καλοκαίρι και λουρί από τομάρι πρό βείο δέ βασταί, τό τρώει η κάψα. Πήγα στο μαγαζί να πάρω δυό κλωνιά σπάγγο. Είχα χέσει και τη δελοντοσάουχα κι άγόρασσα μι παζαρίσια. Τσαγκαροσούφι είχα δικό μου.

Δεύτερη άνάσα ο μάργμα Νάσιος και συνεχίζει :

— Έκεί πού καθόμουν ο' ένα παλιοσαμνί, πού έπειδής τό ένα ποδάρι τέλειπε, βάίξε, και κόντεψα να πέσω και να ντροπιαστώ στον κόσμο, άσε πού δάτρωγα τό μούτρα μου, και καρτέρηγα τον Προκάτη να ψωνίσω, πού έκείνη την ώρα αυτός φιλονίκια με τούς παίκτες, πούες παίκτες; Τούς συνηθισμένους, οι όποιοι μόνι φέγγει πιάνον το πάγκο και φέουν με τ' άστρα, γιατί δεν τον πλέρωναν τα ποτά πούηαν πάρε να σου μπαίνει μέσα ένας ξένος. Φαίνονταν πούηταν άλλωρηνός από τα μπουσούνια του πού άλλαζαν από τα δικάμας, και την κουβέντα. Έκείνησε κοντά μου. Τόν κέρασα καφέ.

Σταμάτησε έδω ο μάργμα Νάσιος τη διήγησε. Έβυσε λίγο τό γυνιδ κορυκοκέφαλο κι επανέλαβε.

— Τόν ρωτάω: Ά, πατριώτη, γιά καλό στο χωριό μας;

— Είμαι, μάς λείει, προαματευτής. Από τό Κουτσουλειό έρχομαι, ένα χωριό πέρα από τα Γιάννινα, πίσω από τού Κατσιά.

Καλά πού ήρθε πατριώτη, τού λέω, κι' έγώ έχω δυό σφαγιά για πούημα ένα τριέτικο κριάρι και μι μνλιάρια στεφοκαλέσια. Δέ θα την πούηα αθή, άλλα είναι δουλή.

— Δέν είμαι προαματευτής γιά ζώα, είμαι προαματευτής προέστης.

— Τι σόι προαματευτής; Άλλο μπότι με ρακι αυτό;

— Νά μάς φωνάζει. Βγάζει από τη τσέπη χαμιά έξηγταριά φωτογραφίες από τσούφρες και μάς δείχνει: Αυτή η στρουμπουλοπόσση έχει 60 λίρες, έξδν από την προίκα, τη ντουλάπα με τ'α φύλλα και τό ρούχα. Τι στρώματα, τί βελαντζές, ως τις γραντζές φτάν' ο γούκος, πού τον έχει όλον καμωμένο με τα χέρια της πού γράφουν. Αυτή η καταραμένη 40 λίρες κι' έν άμπέλι, πού πιάνει άλλες τόσες παράδες Αυτή η ξανθή ή χαμηλομάτα πλεχτομηγιά κι' άργαλειό πού όφαινε κοινότητες. Εδού και μο

»»»»» ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΑ

Ο Κ. ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Την 30ην Αύγουστου άφίχθη εις την πόλιν μας ο ύφυπουργός Γεωργίας κ. Θανάπουλος συνοδευόμενος από διευθυντών του ύπουργείου του και των βουλευτών κ.κ. Άθανασίου και Άθανασάκου.

Εις τα γραφεία της Νομαρχίας έδεχθη διαφόρους έπιτροπές και έξήτησε πληροφορίας δια την περάσει των εργασιών άποκαταστάσεως άκτημάτων εις την μουσουλμανικήν περιούσιαν.

Αυστυχώς η άφίξις του κ. ύπουργού δεν έγνώσθη εις εδούτερον κύκλον και έτσι κοινότητες και άλλα όργανώσεως με έπιμαχα ζητήματα άναγόμενα εις την άπομυθότητα του κ. ύπουργού δεν

ήδυνήθησαν να τά θέσουν ύπ' όφιν και να έπιτρέχουν την έπιλυσιν των.

Εις τα γραφεία της Ένώσεως Γεωργικών Συλλόγων Ιωαννίνων ένόπιον άντιπροσώπων Συνεταιρισμών ο κ. ύπουργός ανέλυσε τό κυβερνητικόν έργον εις γενικά και ειδικά ζητήματα των άγροτών.

Ο Πρόεδρος της Ένώσεως Συνεταιρισμών Ιωαννίνων κ. Ν. Μητροκώστας τού έπέδωσεν έκτενέστατον υπόμνημα δια τα ζητήματα πού ενδιαφέρουν τούς άγρότας της περιοχής του.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ

Με θρησκευτικήν λαμπρότητα και μεγαλοπρέπειαν την 23ην Αύγουστου έγινε η πρώτη άρχιερατική λειτουργία του τελευταίου άποπερατωθέντος Ναού του Νοσοκομείου Φιλιατών «Ο Άγιος Κόσμος» εις την όποιαν παρέστησαν άπαντες αι άρχαι της πόλεως των Φιλιατών, οι Βουλευται κ.κ. Άθανασάκος και Άθανάσιου, ο Διευθυντής της Νομαρχίας, ο Διευθυντής του Κέντρου Κοινων. κής Προνοίας, ο Δήμαρχος, Ηγουμενίτης, ο Διευθυντής μας, άρχετοί όμογενείς έξ Αμερικής μεταξύ των όποιων ο κ. Ν. Καραμάνης εκ Βαβουρίου και οι άδελφοί Στολάκη εκ Τσαμαγιά. Προέχουσα μεταξύ όλων η φρούγνη ο' του κ. Π. Μπέμπη έμπνευστού και πρωτεργάτου του Ιεροού Ναού.

Μετά την θείαν λειτουργίαν

πρώτος όμίλησεν ο Σεβασμιότατος άναρχιερός εις την μνήμην του εορταζόντος Αγίου Κοσμά και έν συνεχεία ο Πρόεδρος του Συλλόγου Προνοίας Νοσοκομείου Φιλιατών δημ.λος κ. Γ. Γίγος έξεφώνησεν τόν πανηγυρικόν της ήμέρας άναλόγως τάς ύποχρεώσεις του ύπουργού μας άπέναντι του έξισλαμισμού και την έδρασιν της πίστσεως προς την πατρίδα και την θρησκείαν.

Η άνέγερσις του Ναού και η κατ' έτος πανήγυρις θ' άποδίδη την όφειλομένην άποχρεώσιν εις την μνήμην του ένδομάτρου Αγίου Κοσμά.

Τούς έπισήμους έδεξώθη τό Νοσοκομείον.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΩΝ ΕΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Έπαφελούμενοι της άφ' έξως του κ. Πρωθυπουργού εις Ιωάννινα οι κ.κ. Β. Πατούλης, Δ. Σπανόπουλος, Π. Νταής, Δ. Σαλούκας, Δ. Ντάνης, Χρ. Μαργαρίτης, Μ. Θεοδοϊδής, Δ. Μητρός, Α. Πετρίδης, Γ. Φράγκος και Σ. Γκόγκας, εκπρόσωποι του Νομού μας μετέβησαν εις Ιωάννινα και ήλθον εις προσωπικήν επαφήν μετά του κ. Προέδρου της Κυβερνήσεως εις τον όποιον έπι παρούσα ο' του Νομάρχου κ. Γουδή και των Βουλευτών κ.κ. Άθανασίου και Άθανασάκου έξεφράσαν τάς εύχαριστίας και την ένγωνοσύνην του Θεσπρωτικού λαού δι' όσα ύπό της Θεσπρωτίας πρότερι και έξέτεσαν τα ζητήματα πού άπασχολούν την Θεσπρω

τίαν και ειδικώτερον 1) Την έπίσπευσιν της έκτελέσεως των έργων «Καλαμά», 2) την παροχήν ρεύματος εκ του υδροηλεκτρικού έργοστασίου Λούρου και εις Θεσπρωτίαν, 3) την ένίσχυσιν της άποπερατώσεως ένδοκού δικτύου «Γρυμνίτης» — Ιωαννίνων.

Οι εκπρόσωποι έμειναν κατενθουσιασμένοι από τον τρόπον με τον όποιον τούς ήκουσεν ο κ. Πρωθυπουργός και τό έπιδειχθέν δια την Θεσπρωτίαν ενδιαφέρον του.

Ο κ. Δήμαρχος Ηγουμενίτης και οι Πρόεδροι Κοινοτήτων Κασιόριου, Αγίου Βλασίου και Ν. Σελευκείας έπέδωκαν ειδικά σημειώματα δι' άλλα γενικά ζητήματα της περιοχής των.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 10ης ΕΠΕΤΕΙΟΥ

Την 30ην Αύγουστου με συμμετοχήν όλων των τοπικών άρχων και του λαού της πόλεως μας εορτάσθη η 10η επέτειος της νίκης κατά του κομμουνιστοαυτοκρατορικού, ως και η ήμερα του έφένδρου πολέμου.

Συμφώνως με τό έπίσημον πρόγραμμα εορτασμού η πόλις έορταμοσολόγη έπί τούημερον και έγένετο εις τον Ναόν της πόλεως δοξολογία χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ. Τίτου.

Μετά την δοξολογίαν όμίλησεν έντός της εκκλησίας ο κ. Θεμιστοκλής Παπαθανασίου καθηγητής του Γυμνασίου μας όστις ανέλυσε την σημασίαν της εορτής. Έν συνεχεία έφάλη έμπνημόσυνος δέσις πρό του ήρώου των πεσόντων μετά την όποιαν όμίλησεν εκ μέρους του Συνδέσμου έφένδρων άξιωματικών Θεσπρωτίας ο κ. Όρσστης Ντόμης καθηγητής το' όποιος έτόνισεν ότι η Ιστορία της Ελλάδας είναι γεμάτη εκ πολέμων συνεγερμένων πού

εσημειώθησαν δια την ύπερασπίσιν της θρησκείας, της οικογενείας και της έλευθερίας. Η μορφή, έλεον ο κ. Ντόμης, του Έλληνος πολέμαστου είναι μάχηται δια να κρατήση την άγίαν γη εις τό φώς μακράν του σκότους κι' άν κάποτε έποικίται άμέσως καλόν δοδώνεται όδυμολον άκατάλυτον του ίδιού της έλευθερίας εις την πάλιν αυτήν έμπνέται από την ύπερμετρον φιλοπατίαν του και εις κάθε ένδοκον προκλητήν προσφέρει και την ζωή του. Άλλά και έν ειορήν, έτόνισεν ο κ. Ντόμης, ο Έλληνας πολέμαστς μεταβάλλεται εις ειορκικόν μαχητήν και πρωτοπόρον δια την άνδράειαν και άνασυγκρότησιν της χώρας του ως γεωργός, έργατής, τεχνίτης, έμπορος, ιερωμένος, έπιστήμων δότι και εις τα ειορκικά έργα έχει άδηνόην την φιλοπατίαν. Μετά την όμίλιαν του κ. Ντόμη έπηκολούθησε κατάθεσις στεφάνων στοιά της Ελλάδας εις γεμάτη εκ πολέμων συνεγερμένων πού

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΣΥΓΚΕΧΩΡΗΜΕΝΟΣ ΑΛΛΑ ΜΗ ΣΥΓΧΩΡΩΝ

Έμφυτο φαίνεται να είναι στον άνθρωπο να ζητά τις πρωτοκαθεδρίες. Την επιθυμία για την πρώτη θέση την εκληρονομίσαμε από τον Άδამ. Κανείς μας δεν θέλει να είναι υπηρέτης.

Οι μαθηταί του Χριστού παρανοήσαντες την σημασία της Βασιλείας που ο κύριός των ήλθε να ιδρύσει, άρχισαν να ζητούν θέσεις προεξέχουσες. Ακόμη και μάλλωναν μεταξύ των. Είχαν δέ και την τόλμη να άναφέρουν την επιθυμία τους και στον ίδιο το Χριστό.

Αυτό έδωσε στον Χριστό την εύκαιρία να τούς πη ότι πρέπει να είναι ταπεινοί και όσο πιο ταπεινοί είναι έδώ, τόσο ύψηλότερη θέση θα κατακτήσουν στη βασιλεία Του. Σάν τα μικρά παιδιά τότε είπτε να γίνουν. Κι' άν κάποιος άκόμη τούς βλάψη θα έπρεπε να τον συγχωρήσουν γιατί στην πραγματικότητα περισσότερο κακό έκανε στον έαυτό του παρά στους άλλους.

Θύμωσε φαίνεται ο όξύθυμος και τολημρός Πέτρος. Πήγε στον Χριστό και τόν ρωτά, «Κύριε, ποσάκις άμαρτίσει εις έμέ ο άδελφός μου και άφήσω αυτός;» Επ' τέλους υπάρχει όριο στην ύπομνη και συγχωρετικότητα μου. Σάν τόν Πέτρο σκεπτόμαστε όλοι μας. Δέν είμεθα πρόθυμοι να προσφέρουμε στον συνάνθρωπό μας άπεριόριστη συγχώρεσι άν και από τόν Θεό τη ζητούμε. Θέλουμε έκείνο πού δεν είμεθα πρόθυμοι να δώσουμε.

Όχι μόνον έπτά φορές πρέπει να συγχωρούμε τον άδελφόν μας, άλλα έβδομοκοντίζεις έπτά, είπτεν ο Χριστός. Δέν πρέπει βέβαια τόν αριθμόν αυτόν να πάρομε κατά γράμμα. Η συγχώρεσίς μας πρέπει να είναι άπεριόριστη όπως είναι, και η του Θεού προς ήμάς.

Δέν άρκέσθηκε στην άπάντησιν αυτή ο Χριστός. Έδωσε στον Πέτρο και σε μάς όλους μι ά παραβολή ένός ανθρώπου πού όφειλε πολλά χρήματα. Δέ

χτήκε τη συγχώρεσι του πιστού του, άλλ' ο ίδιος δεν ήθελε να συγχωρήσει ένα δικό του χρεώστη πού τού όφειλε πνυλύ όλίγια συγκρινόμενα κι' έκείνα πού ο ίδιος όφειλε στον κύριο του.

Η παραβολή αυτή του Χριστού δέν σχετίζεται τόσο πολύ με τα όρια της ανθρώπινης συγχωρητικότητας όσο με τό γιατί πρέπει να συγχωρούμε και οι είδους πρέπει να είναι η δική μας συγχώρεσις. Άν αντίληφθούμε γιατί πρέπει να συγχωρούμε και στην πραγματικότητα, είναι συγχώρεσις, τότε αυτόματος έχουμε την άπάντησιν στο έρώτημα, «πόσες φορές πρέπει να συγχωρούμε τον άδελφό μας».

Ας δούμε λοιπόν την παραβολή.

Πρώτα άπ' όλα έχουμε τόν Βασιλέα και τόν όφελει τον. Είχε δούλους ο βασιλεύς αυτός. Τούς έκάλεσε να τού δώσουν λογαριασμό. Ένας άπ' αυτούς βρέθηκε χρεώστης ένός τεραστίου ποσού. Χρεωστούσε μύρια τάλαντά. Τεράστιο ποσό, άνυπολόγιστο, σχεδόν.

Ήθελε ο Χριστός να δείξη τό μεγάλο χρέος πού ο άνθρωπος είχε άπέναντι του Θεού. Είναι τόσο πολλοί αι άμαρτίαι του ανθρώπου κατά του Θεού Όπως λέγει ο Δαβίδ, «Με κατέφθαναν αι άνομίαι μου, και δέν δύναμαι να θεωρώ αυτός; έπληθύνησαν ύπέρ τάς τρίχας της κεφαλής μου» (ψαλμ. 12).

Αν και στο Θεό είναι γνωστές οι άριθμοί των άμαρτιών γιά μάς είναι άνυπόστατοι.

Είχε τό δικαίωμα να τόν τιμωρήσει ο Βασιλεύς τόν χρεώστη του, όπως ακριβώς έχει τό δικαίωμα να τιμωρήσει τόν άμαρτωλό ο Θεός. Ζήτησε όμως έλεος και τού δόθηκε. Ήθελε να έπληρώσει τό χρέος του, άλλ' έπειδή ο βασιλεύς ήξευρε ότι αυτό θα τού ήταν άδύνατο, τόν συγχώρησε. Αυτό ακριβώς κάμνει και ο Θεός με μάς. Τόν Θεό δέν μπορούμε να τόν έπληρώσουμε. Την τιμή του χρέους

μας την πλήρωσε ο Χριστός γιά μάς! Όποιος δέχεται δια της πίστεως τό ξεπλώμα αυτός έλευθερώνεται από την κατάρα και την έννοχή της άμαρτίας. Άς δούμε όμως τώρα πώς ο συγχωρημένος άρνείται να συγχωρήσει.

Πόσο μεγάλη χαρά θα έπρεπε να πλημυρίσει την καρδιά του δούλου αυτού. Τη συγχώρεση πού ο ίδιος δοκίμασε έπρεπε να την δείξη και σε άλλους συνηθρώπους του. Βρίσκει ένα από αυτούς. Άντί να τού άναγγείλη τό εύχάριστο γεγονός ότι ο βασιλεύς τόν συνεχώρησε, τόν έπισσε από τόν δώμο και τό άπήρησε τό έλάχιστο χρέος. Ο σύνδουλος τού αυτού τού ζητήσε έλεος όπως ο ίδιος είχε ζητήσει από τόν βασιλέα αλλά, δέν ήταν πρόθυμος να δώσει μέρος του έλέους πού ο ίδιος έλαβε. Τέτοιους είναι οι άνθρωποι. Θέλει να συγχωρηται αλλά να μην συγχωρή.

Πήγαν όμως άλλοι δούλοι και άνέφεραν στο βασιλέα τη διαγωγή του συγκεχωρημένου δούλου.

Έτσι ό βασιλεύς άνήρεσε την προς τόν δούλον συχώρησιν του γιατί ο ίδιος δέν έδειξε έλεος σ' ένα σύνδουλό του. Άν Θεός να μάς συγχωρήσει.

— Τι σόι προαματευτής; Άλλο μπότι με ρακι αυτό;

— Νά μάς φωνάζει. Βγάζει από τη τσέπη χαμιά έξηγταριά φωτογραφίες από τσούφρες και μάς δείχνει: Αυτή η στρουμπουλοπόσση έχει 60 λίρες, έξδν από την προίκα, τη ντουλάπα με τ'α φύλλα και τό ρούχα. Τι στρώματα, τί βελαντζές, ως τις γραντζές φτάν' ο γούκος, πού τον έχει όλον καμωμένο με τα χέρια της πού γράφουν. Αυτή η καταραμένη 40 λίρες κι' έν άμπέλι, πού πιάνει άλλες τόσες παράδες Αυτή η ξανθή ή χαμηλομάτα πλεχτομηγιά κι' άργαλειό πού όφαινε κοινότητες. Εδού και μο

»»»»» ΣΤΗΝ ΕΞΕΛΙΞΗ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

